

Jamen så er der jo ikke ret mange dialogmuligheder.

Jeg kan undre mig over, at det slet ikke strejfer et eller andet sted i fru Karen Røndes hjerne – et eller andet sted, bare en lille flig – at det at begrænse aktindsigt også er problematisk. Hvis fru Karen Rønde havde hørt efter, hvad jeg sagde, havde jeg nogle principielle bemærkninger om begrænset aktindsigt, og jeg havde nogle understregninger af, hvad der eksisterer af muligheder i dag, og hvilke muligheder lovforslagene giver. Og så føjede jeg til, at vi må erkende, at det er et felt, hvor der kan ske ændringer i det, man kan kalde samværmønstret i fængslerne, og derfor er det et felt, hvor man løbende må følge udviklingen og vurdere behovet for tiltag.

Jeg synes, det er lidt mere nuanceret end fru Karen Røndes synspunkt, og jeg må sige, at jeg er ret rystet over tonen. Ja, jeg overlever det såmænd nok, men jeg synes, det er lidt trist for et konstruktivt samarbejde i Retsudvalget, hvis den unge arvtager i Venstre vil lægge den tone til grund for det kommende samarbejde.

(Kort bemærkning).

Karen Rønde (V):

Til fru Anne Baastrup, som snakker meget om tonen: Jamen det er da fascinerende, at hun i sine spørgsmål til mig primært beskæftiger sig med min tone, fordi jeg er meget skuffet over, at regeringen og åbenbart også SF ikke vil efterkomme det store ønske, der er blandt kriminalforsorgens ansatte og i øvrigt blandt mennesker der beskæftiger sig med det her, om at begrænse aktindsigt i de få tilfælde, hvor man har brug for det for at få nogle få stærke flyttet.

Det undrer mig meget, at fru Anne Baastrup i sine korte bemærkninger til mig ikke går mere ind i en diskussion om substansen frem for at være belærende og begynde at tale om tonen heroppefra. Jeg vil meget gerne diskutere politik, men det kunne jo tyde på, at fru Anne Baastrup ikke ønsker at diskutere begrænsninger af aktindsigt, men hellere har lyst til at diskutere toner i en meget belærende form.

Fru Dorte Bennedsen siger, at hun er ret rystet. Jamen det kan jeg da godt forstå, for det er jeg da også stadig over, at Socialdemokratiet ikke er interesseret i at begrænse aktindsigten. Det drejer sig jo ikke om, at vi vil begrænse aktindsigten for de indsatte, der opfører sig ordentligt. Det drejer sig om de få stærke fanger, der tyranniserer, udøver vold og chikane over

for den store gruppe af indsatte, der gerne vil have lov til at afsone i fred og ro, og personalet og deres pårørende. Man kan simpelt hen ikke være det bekendt!

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførrækken. Hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Ja, så vil jeg følge i Venstres fodspor, måske en anelse langsommere, men ikke meget mindre kritisk. Men lad mig starte med det positive.

Formålet med lovforslaget er at få en samlet lovregulering af fuldbyrdelse af straf, og det er jo både godt og hensigtsmæssigt. Reglerne om fuldbyrdelse af straf har hidtil bestået af et mindre antal regler i vores straffelov, der har været et par bekendtgørelser, og endelig har der været et meget betydeligt antal administrative bestemmelser. Nu samler man det hele, alle disse mange forskellige regler, i en enkelt lov med mere end 100 paragraffer, og det indebærer efter konservativ opfattelse en række praktiske fordele, bl.a. at for ikkefagfolk – og det er jo faktisk også de fleste af Folketingets medlemmer – bliver der skabt overskuelighed med hensyn til reglerne om udståelse af straf og de vilkår, der gælder. Det sidste er efter konservativ opfattelse værdifuldt for den retspolitiske debat, der både i dag og forventelig i al fremtid vil foregå om dette emne.

Det Konservative Folkeparti kan faktisk støtte de fleste af elementerne i lovforslaget. Vi synes, det er o.k., at hæftestrafpen afskaffes, for tiden er jo i virkeligheden løbet fra det begreb. Vi synes også, det er rigtigt og rimeligt, at unge kriminelle under 18 år, som skal frihedsberøves – og det er der nogle af dem der skal – som absolut hovedregel afsone denne straf i en lukket institution og ikke i et fængsel.

Jeg kunne godt nævne et par ting mere, som også er positive, men lad mig i resten af min taleid koncentrere mig om de ting, hvor vi føler, at regeringen er på et helt forkert spor. Der er jo en række områder og paragraffer i lovforslaget, som vi konservative er fundamentalt uenige i.

Vi er imod, at kriminelle, som er idømt lovens strengeste straf, altså livstidsstraf, efter forslaget allerede kan prøveløslades efter 12 år. Det er faktisk kun 1 år senere end alle de, der er idømt lovens næststrengeste straf, nemlig 16 års fængsel, for de kan jo prøveløslades allerede efter 11 år. Vi har i dette spørgsmål nøjagtig sam-